

2567

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO Nr KN.I2-.0911-105/10

z dnia 6 maja 2010 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zmianami)

orzekam

nieważność uchwały Nr XLIII/283/10 Rady Miasta i Gminy Dolsk z dnia 31 marca 2010 roku w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu miejscowości Dolsk - ze względu na istotne naruszenie prawa.

Uzasadnienie

Uchwała Nr XLIII/283/10 Rady Miasta i Gminy Dolsk z dnia 31 marca 2010 r. wraz z całością dokumentacji planistycznej została doręczona Województwu Wielkopolskiemu w dniu 16 kwietnia 2010 roku. Powyższą uchwałę podjęto na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r.

samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zmianami) i art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. Nr 80, poz. 717 ze zmianami) oraz w związku z uchwałą Rady Miasta i Gminy Dolsk nr XX/119/08 z dnia 26 marca 2008 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu miejscowości Dolsk uchwałą Rady Miasta i Gminy Dolsk nr XXXVIII/243/09 z dnia 28 października 2009 r. zmieniającą uchwałę w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu miejscowości Dolsk.

Dokonując oceny zgodności z prawem przedmiotowej uchwały - organ nadzoru stwierdził, co następuje.

Wyżej wymienioną Uchwałą została uchwalona zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu miejscowości Dolsk.

Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy „w planie miejscowym określa się obowiązkowo parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu, w tym linie zabudowy, gabaryty obiektów i wskaźniki intensywności zabudowy”. Przepis ten znajduje uszczegółowienie w §4 pkt 6 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz.U. Nr 163, poz. 1587), który to przepis stanowi, że „ustalenia dotyczące paramentów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu powinny zawierać w szczególności określenie linii zabudowy, wielkości powierzchni

zabudowanej w stosunku do powierzchni działki lub terenu, w tym udział powierzchni biologicznie czynnej, a także gabarytów i wysokości projektowanej zabudowy oraz geometrii dachu”.

W odniesieniu do przedmiotowego planu organ nadzoru stwierdził, że brakuje ustalenia parametru wysokości zabudowy dla budynków usługowych, których budowę dopuszcza się na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. Zapisy §14 ust. 2 uchwały określają dla budynków usługowych takie wskaźniki zabudowy jak: powierzchnię zabudowy, udział powierzchni biologicznie czynnej, kąt nachylenia połaci dachowych i kubaturę budynku, nie określają jednak dopuszczalnej wysokości budynku usługowego.

Zgodnie z §8 ust. 2 rozporządzenia w projekcie planu miejscowego stosuje się nazewnictwo i oznaczenia umożliwiające jednoznaczne powiązanie projektu rysunku planu miejscowego z projektem tekstu planu miejscowego.

W przedmiotowej uchwale stwierdzono naruszenie powyższego przepisu w odniesieniu do ustaleń dotyczących obowiązującej i nieprzekraczalnej linii zabudowy.

W §14 ust. 4 pkt 1 uchwały ustalono obowiązującą linię zabudowy „w odległości 6 m od granic działek wzdłuż dróg gminnych KDG1, KDG2, KDG3, KDG4 - zgodnie z rysunkiem planu”, przy czym na rysunku planu obowiązująca linia zabudowy jest wyznaczona wzdłuż dróg KDG2, KDG3 i KDG4.

Analogicznie sytuacja przedstawia się w odniesieniu do zapisów pkt 2 powyższego paragrafu, dotyczącego ustalenia nieprzekraczalnej linii zabudowy „w odległości 6 m od granic działek wzdłuż dróg gminnych KDG1, KDG2, KDG3, KDG4 - zgodnie z rysunkiem planu”, przy czym na rysunku planu nieprzekraczalną linię zabudowy wyznaczono tylko wzdłuż dróg KDGHKDG3.

Naruszenie powyższego przepisu rozporządzenia stwierdzono również w odniesieniu do zapisów uchwały dotyczących podziałów nieruchomości. W §7 pkt 3 uchwały określono linie podziału nieruchomości jako obowiązujące, natomiast na rysunku planu granice działek ewidencyjnych oznaczono jako projektowane.

Ponadto należy zwrócić uwagę na wymienione w §5 uchwały definicje takich terminów jak: kondygnacja (pkt 10), kondygnacja nadziemna (pkt 11), powierzchnia terenu biologicznie czynnej (pkt 12), wysokości budynku (pkt 13), front działki (pkt 15).

Powyższe pojęcia są zdefiniowane przez przepisy

prawa powszechnie obowiązującego i nie zasadne jest ich powtarzanie w uchwale w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego tym bardziej, że pojęcia kondygnacji, kondygnacji nadziemnej czy wysokości budynku zostały w uchwale zdefiniowane w sposób inny niż jest to unormowane w nadrzędnych aktach normatywnych.

Należy podkreślić, że uchwała w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego została podjęta na podstawie upoważnienia ustawowego i jest ona aktem prawnym powszechnie obowiązującym na obszarze gminy. Stąd też zapisy uchwały powinny odpowiadać wymogom, jakie stawiane są przepisom powszechnie obowiązującym. Ustalenia miejscowego planu nie mogą pozostawać w sprzeczności z aktami prawnymi wyższego rzędu. Przepisy gminne nie mogą także zawierać powtórzeń ustawowych, ani też ich modyfikować lub uzupełniać, gdyż jest to niezgodne z zasadami legislacji. Zasadą prawną jest bowiem, że uchwała rady gminy nie może regulować jeszcze raz tego, co zostało już wcześniej przez ustawodawcę

unormowane i co stanowi przepis prawa powszechnie obowiązujący (zgodnie z §149 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie zasad techniki prawodawczej - Dz.U. z 2002 r. nr 100 poz. 908). Regulowanie przez gminę jeszcze raz tego, co zostało już zamieszczone w źródle powszechnie obowiązującego prawa narusza porządek prawny w stopniu istotnym. Uchwały podejmowane przez organy samorządowe muszą zawierać sformułowania jasne, uniemożliwiające stosowanie niedopuszczalnego, sprzecznego z prawem luzu interpretacyjnego (Wyrok WSA w Opolu z dnia 18.12.2007 r. II SA/Op 492/07).

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w sentencji.

Niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze może być skarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu w terminie 30 dni od daty jego doręczenia za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego.

Wojewoda Wielkopolski
(-) Piotr Florek

2568

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO Nr KN.Ka.I-3.0911-98/10

z dnia 6 maja 2010 r.

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.).

orzekam

nieważność uchwały Nr XXXIV/314/2010 Rady Miejskiej w Pleszewie z dnia 25 marca 2010 r. w sprawie ustalenia Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Miasta i Gminy Pleszew - ze względu na istotne naruszenie prawa

UZASADNIENIE

Uchwała Nr XXXIV/314/2010 Rady Miejskiej w Pleszewie z dnia 25 marca 2010 r. została doręczona Wojewodzie Wielkopolskiemu w dniu 8 kwietnia 2010 r.

Jako podstawę prawną powołano przepis art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) oraz art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U. z 2005 r. Nr 236, poz. 2008 ze zm.).

Dokonując oceny zgodności z prawem przedmiotowej uchwały - organ nadzoru stwierdził, co następuje:

Zgodnie z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w

gminach regulamin określa szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy dotyczące:

1. wymagań w zakresie utrzymania czystości i porządku na terenie nieruchomości obejmujących:

a) prowadzenie we wskazanym zakresie selektywnego zbierania i odbierania odpadów komunalnych, w tym powstających w gospodarstwach domowych odpadów wielkogabarytowych, zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, zużytych baterii i zużytych akumulatorów oraz odpadów z remontów,

b) uprzątnięcie błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z części nieruchomości służących do użytku publicznego,

c) mycie i naprawy pojazdów samochodowych poza myjniami i warsztatami naprawczymi,

2. rodzaju i minimalnej pojemności urządzeń przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych na terenie nieruchomości oraz na drogach publicznych, warunków rozmieszczania tych urządzeń i ich utrzymania w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym, przy uwzględnieniu:

a) średniej ilości odpadów komunalnych wytwarzanych w gospodarstwach domowych bądź w innych źródłach,

b) liczby osób korzystających z tych urządzeń,